

GERRIT SCHAAKE DOOR J.G. VAN DER CORPUT

Met Schaake is een bekwaam en scherpzinnig geometer heengegaan. Zijn publicaties bestrijken in hoofdzaak het terrein van de afbeeldingsmeetkunde en de meetkunde van het aantal. Vooral in de afbeeldingsmeetkunde heeft hij blijk gegeven van een bewonderenswaardige oorspronkelijkheid en vele der door hem verkregen resultaten kunnen het uitgangspunt leveren voor tal van belangrijke en interessante onderzoekingen. In de meetkunde van het aantal heeft hij methoden ontwikkeld, die jongere geometers in staat gesteld hebben enkele moeilijke problemen in dit gebied tot een oplossing te brengen.

Schaake was zeer veelzijdig. Ook van andere onderdelen van de meetkunde was hij een uitstekend kenner, getuige de vele vaak zeer vernuftige opgaven, die hij daarover publiceerde. Zeer opvallend was zijn grote belezenheid en scherpzinnigheid op schier elk terrein van de wiskunde; hij was een van de betrekkelijk weinige meetkundigen, die ook een begaafdheid bezitten om de moeilijkheden te ontwarren, die in de mathematische analyse optreden.

Zijn leerlingen roemen de nauwgezetheid, waarmee hij zijn lessen voorbereidde; de grote verscheidenheid van onderwerpen, welke in de loop der jaren door hem zijn behandeld, getuigt van zijn streven om zijn leerlingen met een zo uitgebreid mogelijk veld van de meetkundige wetenschap in aanraking te brengen.

Met dankbaarheid zullen zij, die het voorrecht hadden onder zijn leiding een proefschrift te bewerken, de grote welwillendheid herinneren, waarmee hij de taak op zich nam zich ook in te werken in onderwerpen, welke niet tot zijn eigenlijke studiegebied behoorden. Hij was niet spaarzaam met zijn scherpe en weloverwogen critiek, waardoor uiteindelijk een gaaf wetenschappelijk resultaat werd gewaarborgd.

Schaake was een bescheiden geleerde, die zich op de achtergrond hield. Hij wijdde zich geheel aan zijn onderwijs, het vak zijner keuze en aan zijn leerlingen. Steeds stond hij gereed om te helpen. Plichtsgetrouw als hij was, schuwde hij geen moeite ter vervulling van een taak, die hij op zich genomen had. Zijn functie als examiner nam hij zeer ernstig ter harte, terwijl hij warm meevoelde met hen, die het examen aflegden. Hij stelde hoge eisen aan zichzelf en was zacht in zijn oordeel over anderen. Hij was het type van den onpractischen geleerde die, enigszins vreemd staat tegenover de kleine dingen van het dagelijkse leven en geheel in de wetenschap opgaat.

De bezettingsjaren vielen hem zeer zwaar. In 1944 is hij naar zijn familie vertrokken in Amsterdam, waar hij misschien ten gevolge van uitputting overleed. Het onverwachte bericht van zijn heengaan verwekte grote ontsteltenis onder zijn talrijke vrienden. Allen, die den scherpzinnigen en goedhartigen man gekend hebben, zullen hem missen en zijn nagedachtenis in ere houden.

(Jaarboek Rijksuniversiteit Groningen 1945)